د قرآن نور

پنځویشتم جز - درس 247 : سورة الزخرف – ايات 26 – 56

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَإِذْ	قَالَ	إِبْرَٰهِيمُ	لِأَبِيهِ	وَقَوْمِهِۦٓ
او چه کله	اوفرمائيل	ابراهيم علیه سلام	خپل پلار ته	او خپل قوم ته چه

إِنَّنِى	بَرَآءٌ	مِّمَّا	تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾
بے شکه څه	بے زاره يم	د هغوئ نه د چا چه	تاسو عبات کوئ -

إِلَّا	ٱلَّذِى	فَطَرَنِى	فَإِنَّهُۥ	سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾
سوائے	د هغه نه چا چه	پيدا کړے يم څه	نو بے شکه هغه	هغه به ضرور هدايت راکوی ماله

وَجَعَلَهَا	كَلِمَةًۢ	بَاقِيَةً	فِى عَقِبِهِۦ
او هغه جوړه کړه دا	يوه خبره	باقی پاتے کيدو والا	د هغه په اولاد کښ

لَعَلَّهُمْ	يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾
شايد چه هغوئ	هغوئ رجوع اوکړی

بَلْ	مَتَّعْتُ	هَٰٓؤُلَآءِ	وَءَابَآءَهُمْ	حَتَّىٰ
بلکه	د ژوند سامان ورکړو ما	هغوئ له	او د هغوئ پلار نيکه له	تردے چه

جَآءَهُمُ	ٱلْحَقُّ	وَرَسُولٌ	مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾
راغے هغوئ طرفته	حق	او رسول	واضحه کولو والا

د قرآن نور

پنځویشتم جز - درس 247 : سورة الزخرف – ایات 26 – 56

وَلَمَّا	جَآءَهُمُ	ٱلۡحَقُّ	قَالُواْ	هَـٰذَا
او چه کله	راغۍ هغوئ طرفته	حق	هغوئ اووئيل	دا

سِحۡرٞ	وَإِنَّا	بِهِۦ	كَـٰفِرُونَ ﴿٣٠﴾
جادو دے	او ږے شکه مونږ	د دے نه	انکارکولو والا يو

وَقَالُواْ	لَوۡلَا	نُزِّلَ	هَـٰذَا	ٱلۡقُرۡءَانُ
او هغوئ اووئيل چه	ولی نه	نازل کړے شو	دا	قران

عَلَىٰ رَجُلٖ	مِّنَ ٱلۡقَرۡيَتَيۡنِ	عَظِيمٍ ﴿٣١﴾
په يو سړی باندِ	د دوؤ کلو نه	عظمت والا

أَهُمۡ	يَقۡسِمُونَ	رَحۡمَتَ	رَبِّكَۚ	نَحۡنُ	قَسَمۡنَا
آيا هغوئ	هغوئ تقسيموی	رحمت	ستاسو د رب	مونږ	تقسيم شوے ايښودے دے مونږ

بَيۡنَهُم	مَّعِيشَتَهُمۡ	فِي ٱلۡحَيَوٰةِ	ٱلدُّنۡيَاۚ	وَرَفَعۡنَا
په مينځ کښ د هغوئ	معيشت د هغوئ	په ژوند کښ	د دنيا	او اوچت کړل مونږ

بَعۡضَهُمۡ	فَوۡقَ	بَعۡضٖ	دَرَجَـٰتٖ	لِّيَتَّخِذَ	بَعۡضُهُم	بَعۡضٗا
د هغوئ ځنے	د پاسه	د ځنو	په درجو کښ	ځکه چه جوړ کړی	ځنے د هغوئ	ځنے

سُخۡرِيّٗاۗ	وَرَحۡمَتُ	رَبِّكَ	خَيۡرٞ	مِّمَّا	يَجۡمَعُونَ ﴿٣٢﴾
خدمت ګار	او رحمت	ستاسو د رب	بهتر دے	د هغ نه چه	هغوئ جمع کوی

وَلَوۡلَآ	أَن	يَكُونَ	ٱلنَّاسُ	أُمَّةً	وَٰحِدَةً	لَّجَعَلۡنَا
او که چرے نه وے	چه	شوے وے	خلق	امت	یو	البته جوړ کړی به وو مونږ

لِمَن	يَكۡفُرُ	بِٱلرَّحۡمَٰنِ	لِبُيُوتِهِمۡ	سُقُفًا
د هغوئ دپاره چه	کفر کوی	د رحمٰن سره	د هغوئ د کورونو دپاره	چتونه

مِّن فِضَّةٍ	وَمَعَارِجَ	عَلَيۡهَا	يَظۡهَرُونَ ﴿٣٣﴾
د سپینو ذرو نه	او اندر پایه/ زینه	په هغې باندِ	هغوئ ختل

وَلِبُيُوتِهِمۡ	أَبۡوَٰبًا	وَسُرُرًا	عَلَيۡهَا	يَتَّكِـُٔونَ ﴿٣٤﴾
او د هغوئ د کورونو	دروازے	او تختونه هم چه	په هغې باندِ به	هغوئ تکیه لګولی وی

وَزُخۡرُفًا	وَإِن	كُلُّ	ذَٰلِكَ	لَمَّا	مَتَٰعُ	ٱلۡحَيَوٰةِ	ٱلدُّنۡيَا
او د سرو ذرو هم	او نه دی	هر څه	دا	مګر	سامان	د ژوند	د دنیا
وَٱلۡأٓخِرَةُ	عِندَ رَبِّكَ	لِلۡمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾					
او آخرت	ستاسو د رب په نزد	د پرهیزګارو دپاره دے					

وَمَن	يَعۡشُ	عَن ذِكۡرِ	ٱلرَّحۡمَٰنِ	نُقَيِّضۡ
او څوک چه	غافل شی	د ذکر نه	د رحمٰن	مونږ مقرر کړو

لَهُۥ	شَيۡطَٰنٗا	فَهُوَ	لَهُۥ	قَرِينٞ ﴿٣٦﴾
د هغه دپاره	يو شيطان	نو هغه	د هغه	ملګرے جوړ شي

وَإِنَّهُمۡ	لَيَصُدُّونَهُمۡ	عَنِ ٱلسَّبِيلِ	وَيَحۡسَبُونَ
او بے شکه هغوئ	البته هغوئ منع کوی هغوئ	د لارے نه	او د هغوئ خيال وی
أَنَّهُم	مُّهۡتَدُونَ ﴿٣٧﴾		
چه بے شکه هغوئ	هدايت يافته دی		

حَتَّىٰٓ	إِذَا	جَآءَنَا	قَالَ	يَٰلَيۡتَ	بَيۡنِي
ترديے	چه کله	هغه راشی ځمونږ طرفته	هغه به وائی	اے کاش چه	په مينځ کښ ځما
وَبَيۡنَكَ	بُعۡدَ	ٱلۡمَشۡرِقَيۡنِ	فَبِئۡسَ	ٱلۡقَرِينُ ﴿٣٨﴾	
او په مينځ کښ ستا	لرى والے وے	د دوؤ مشرقونو	نو خومره بد دے	ملګرے	

وَلَن	يَنفَعَكُمُ	ٱلۡيَوۡمَ	إِذ	ظَّلَمۡتُمۡ
او هيڅ کله به نه	فائده درکړى تاسو له	نن	چه کله	ظلم کړے وی تاسو
أَنَّكُمۡ	فِي ٱلۡعَذَابِ	مُشۡتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾		
بے شکه تاسو	په عذاب کښ	مشترک يئ		

د قرآن نور

پنځویشتم جز - درس 247 : سورة الزخرف – ایات 26 – 56

أَفَأَنتَ	تُسۡمِعُ	ٱلصُّمَّ	أَوۡ	تَهۡدِی
آیا بیا تاسو	تاسو اورولے شئ	کنړو ته	یا	تاسو لاره ښودلے شئ
ٱلۡعُمۡیَ	وَمَن	كَانَ	فِي ضَلَٰلٖ	مُّبِينٖ﴿٤٠﴾
ړندو ته	او هغه ته چه	وی	په ګمراهئ کښ	په ښکاره

فَإِمَّا	نَذۡهَبَنَّ	بِكَ	فَإِنَّا	مِنۡهُم	مُّنتَقِمُونَ﴿٤١﴾
بیا که چرے	مونږ یوسو	تاسو	نو بے شکه مونږ	د هغوئ نه	انتقام اخستو والا یو

أَوۡ	نُرِيَنَّكَ	ٱلَّذِی	وَعَدۡنَـٰهُمۡ
یا	مونږ اوښایو تاسو ته	هغه د څه چه	وعده کړی وه مونږ د هغوئ سره
فَإِنَّا	عَلَيۡهِم	مُّقۡتَدِرُونَ﴿٤٢﴾	
نو بے شکه مونږ	په هغوئ باندِ	قدرت لرلو والا یو	

فَٱسۡتَمۡسِكۡ	بِٱلَّذِیٓ	أُوحِیَ	إِلَيۡكَۖ
پس د مضبوطئ سره اونیسئ	هغه چه	وحی کیږی	طرفته ستاسو
إِنَّكَ	عَلَىٰ صِرَٰطٖ	مُّسۡتَقِيمٖ﴿٤٣﴾	
بے شکه تاسو	په لاره یئ	نیغه/ سیدا	

د قرآن نور

پنځویشتم جز - درس 247 : سورة الزخرف – ايات 26 – 56

وَإِنَّهُۥ	لَذِكْرٌ	لَّكَ	وَلِقَوْمِكَ
او بے شکه دا	البته يو نصيحت دے	ستاسو دپاره	او ستاسو د قوم دپاره

وَسَوْفَ	تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾
او ډير ذر به	ستاسو نه سوال کيږی

وَسْـَٔلْ	مَنْ	أَرْسَلْنَا	مِن قَبْلِكَ	مِن رُّسُلِنَآ
او پوښتنه اوکړه	د هغه نه چه	ليږلے دے مونږ	ستاسو نه وړاندِ	د خپلو رسولانو نه
أَجَعَلْنَا	مِن دُونِ	ٱلرَّحْمَـٰنِ	ءَالِهَةً	يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾
آيا جوړ کړی دی مونږ	سوائے	د رحمٰن نه	خوک الاهان	د چا چه عبادت کيږی

وَلَقَدْ	أَرْسَلْنَا	مُوسَىٰ	بِـَٔايَـٰتِنَآ	إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
او البته بے شکه	اوليږو مونږ	موسیٰ عليه سلام	سره د خپلو نښو	طرفته د فرعون

وَمَلَإِي۟هِۦ	فَقَالَ	إِنِّى	رَسُولُ	رَبِّ	ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٤٦﴾
او د هغه سردارانو ته	نو هغه اووئيل	بے شکه ځه	رسول يم	د رب	د ټولو جهانونو

فَلَمَّا	جَآءَهُم	بِـَٔايَـٰتِنَآ	إِذَا	هُم	مِّنْهَا	يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾
بيا چه کله	هغه راوړے هغوئ طرفته	نښی ځمونږ	بيا	هغوئ	په هغې پورے	خندا کوله

وَمَا	نُرِيهِم	مِّنْ ءَايَةٍ	إِلَّا	هِيَ	أَكْبَرُ
او نه	مونږ ښایو هغوئ ته	څه نښه	مګر	هغه	زیاته لویه وی

مِنْ أُخْتِهَا	وَأَخَذْنَـٰهُم	بِٱلْعَذَابِ	لَعَلَّهُمْ	يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾
د خپلې خور نه	او ونیول مونږ هغوئ	سره د عذاب	ځکه چه هغوئ	واپس شی

وَقَالُواْ	يَـٰٓأَيُّهَ	ٱلسَّاحِرُ	ٱدْعُ	لَنَا	رَبَّكَ
او هغوئ اوویل	اے !	جادوګر	دعا اوکړه	څمونږ دپاره	د خپل رب نه

بِمَا	عَهِدَ	عِندَكَ	إِنَّنَا	لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾
په وجه د هغې چه	هغه وعده کړې ده	ستا سره	بے شکه مونږ	البته هدایت یافته یو

فَلَمَّا	كَشَفْنَا	عَنْهُمُ	ٱلْعَذَابَ	إِذَا
بیا چه کله	لرې به کړو مونږ	د هغوئ نه	عذاب	نو ناساپه به

هُمْ	يَنكُثُونَ ﴿٥٠﴾
هغوئ	وعده ماته کړه

وَنَادَىٰ	فِرْعَوْنُ	فِي قَوْمِهِۦ	قَالَ	يَـٰقَوْمِ
او آواز اوکړو	فرعون	په خپل قوم کښ	هغه اوویل	اے څما قومه !

د قرآن نور

پنځویشتم جز - درس 247 : سورة الزخرف – ایات 26 – 56

أَلَيْسَ	لِى	مُلْكُ	مِصْرَ	وَهَـٰذِهِ	ٱلْأَنْهَـٰرُ	تَجْرِى
آیا نه ده	ځما دپاره	بادشاهی	د مصر	او دا	نهرونه	چه بهیږی

مِن تَحْتِيٓ	أَفَلَا	تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾
ځما د لاندِ نه	آیا بیا نه	تاسو ګورئ

أَمْ	أَنَا۠	خَيْرٌ	مِّنْ هَـٰذَا	ٱلَّذِى	هُوَ
بلکه	زه	بهتر یم	د دهٔ نه	هغه چه	هغه

مَهِينٌ	وَلَا	يَكَادُ	يُبِينُ ﴿٥٢﴾
حقیر دے/ بے عزته دے	او نه ده	نزدے چه	هغه واضحه کړی (خبره)

فَلَوْلَآ	أُلْقِىَ	عَلَيْهِ	أَسْوِرَةٌ	مِّن ذَهَبٍ
نو ولې نه	واچولے شول	په دهٔ باندِ	باهوګان/ بنګړی	د سرو ذرو

أَوْ	جَآءَ	مَعَهُ	ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ	مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾
یا	راغې	سره د ده	فرشتې	جمع کړے شوی

فَٱسْتَخَفَّ	قَوْمَهُۥ	فَأَطَاعُوهُ ۚ
نو سپک اوموندو هغه	خپل قوم	نو هغوئ اطاعت اوکړو د هغه

إِنَّهُمْ	كَانُوا۟	قَوْمًا	فَـٰسِقِينَ ﴿٥٤﴾
بے شکه هغوئ	وو هغوئ	خلق	فاسقان

فَلَمَّآ	ءَاسَفُونَا	ٱنتَقَمْنَا	مِنْهُمْ
پس چه کله	هغوئ غصّه راوسته مونږ له	انتقام واخستو مونږ	د هغوئ نه

فَأَغْرَقْنَـٰهُمْ	أَجْمَعِينَ﴿٥٥﴾
بیا غرق کړل مونږ هغوئ	ټول

فَجَعَلْنَـٰهُمْ	سَلَفًا	وَمَثَلًا	لِّلْـَٔاخِرِينَ﴿٥٦﴾
نو جوړ کړل مونږ هغوئ	تیر شوی	او یو مثال	د وروسته خلقو دپاره